

КОЛЕДЖУ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 30 РОКІВ

Коледж - лабораторія педагогічної творчості

Головна вимога сучасності - досягнення якості освіти як основи якості життя. Знання є необхідною, але недостатньою умовою забезпечення високого рівня фахової підготовки майбутнього вчителя.

Велика роль у виконанні цих завдань належить творчому викладачу, який захоплений своїм пошуком і запалює ним здобувачів освіти, породжує у власному досвіді нові ідеї.

Наш стабільний, творчий колектив усвідомлює потреби інноваційного розвитку професійно-педагогічної підготовки майбутнього вчителя.

Готовність до професійної діяльності прагнуть кандидати наук Петро Горкуненко, Людмила Годунко, Світлана Мартинчук, Катерина Климець. Їхнім заняттям властиве забезпечення обізнаності студентів із результатами найновіших наукових досліджень, формування у здобувачів освіти вміння термінологічного підходу до з'ясування сутності питання та розкривати його найважливіші ознаки.

Викладачі-методисти Микола Антонюк, Олена Білецька, Лариса Безрук, Світлана Гук, Галина Горкуненко, Віталій Жабчик, Людмила Жакун, Людмила Костюкевич, Олена Левшунова, Галина Мариніна, Анжела Межанова, Тетяна Мельник, Ірина Слободзян, Надія Стельмах, Антоніна Тищук, Жанна Юркевич, Світлана Ясак, Інна Яремчук вважають, що ні надмірна опіка, ні надто високі вимоги не виховують студента. Розмова на рівні,

відвертість, прагнення зіграти серця здобувачів освіти, вселити їм віру в людей, впевненість у власні сили - неповторний стиль, притаманна їм манера спілкування. Вони організовують наукові конференції, предметні тижні, спартакиади, вчать шанувати землю, свій народ, любити рідне й опанувати іноземне слово, прищеплюють любов до історії рідного краю, широко використовують цифрові технології на заняттях, чим підтримують мотивацію та зацікавленість слухачів.

Про стабільно високий рівень викладання історії України Галини Горкуненко говорять факти. Упродовж багатьох років за результатами ДПА у формі ЗНО не виявлено студентів із початковим рівнем, і лише чверть із них мають середній рівень навченості, а решта - високий і достатній.

Успіхам у навчанні, педагогічній практиці випускники завдячують викладачам, і налагодженій тісній співпраці з базовими освітніми установами м. Сарни: ліцей № 1 ім. Т.Г. Шевченка (Ніна Тіткова), ліцей № 2 (Вікторія Федорович), ліцей № 4 (Тетяна Василенко), ліцей № 5 (Наталія Параниця), гімназія № 6 (Олена Банацька), колишня СШР (Любов Оверчук) і КЗ «Центр дитячої та юнацької творчості» (Тетяна Оверчук); закладам дошкільної освіти № 6 «Казка» (Лариса Павленок), № 8 «Веселка» (Людмила Потапович), № 4 «Сонечко» (Марія Гриневич), № 9 «Росинка» (Анжела Чинча), № 1 (Алла Канська); проведенням заходів за участю педагогів міста: Тамарі Яромчик, Галині Огінській, Людмилі Кошкіній, Ользі Жук, Анатолію Тимошково, Ользі Набухотній; Світлані Антонюк, Ользі Міщені, Вероніці Свирид, Олені Оверчук, Тетяні Мельник, Ользі Шапірко, Лілії Шейді.

Творчість - неодмінна умова педагогічного процесу. Професія вчителя - це творення людини, а особистий приклад викладача - це промінь сонця для молодої душі, який нічим замінити неможливо. І саме завдяки колегам наш заклад, будучи лабораторією педагогічної творчості, навчає творчості майбутніх педагогів.

Катерина МИХАЛЬСЬКА,
заступник директора
з навчальної роботи,
Світлана ГУК,
завідувач виробничої практики.

Особливий погляд студентів

ВСП «Сарненський педагогічний фаховий коледж РДГУ»... За 4 роки навчання він стає для кожного з нас більше, ніж просто освітній заклад. Це наша альма-матер, те особливе місце, в якому отримуємо не лише знання, але й знаходимо надійних друзів і зустрічаємо досвідчених наставників-педагогів. Це наша друга домівка, в якій тебе завжди зрозуміють і підтримають. Пишаюся тим, що маю змогу навчатися саме тут, адже впевнена, що збуду основні вміння й навички, щоб у майбутньому стати професіоналом своєї справи і з любов'ю навчати й виховувати покоління маленьких українців.

Дякую вам, наші шановні та розумні наставники! З ювілеєм, наша коледжна домівко!

Ірина КАСЯНИК,
студентка відділення початкової освіти
групи А-32, член літературної студії
«Первоцвіт».

Як випускниця, з впевненістю можу сказати, що коледж - це не лише навчальний заклад, в якому навчаюся, здобуваючи освіту, це місце, де реалізувалася як особистість, відкрила нові можливості й здібності, вдосконалила та поглибила знання, саме тут зрозуміла, що обрала професію, яка мені до душі, саме тут з'явилися плани на майбутнє, змінюється світогляд. А ще захопилася фотографуванням. Усе це завдяки моїм наставникам - викладачам, які є не лише майстрами своєї справи, а й доброзичливими порадиниками. Коледж дав мені інше розуміння такої важливої професії, як учитель. І це, вірю, моє майбутнє покликання.

Тайсія МЕЛЬНИК,
студентка відділення початкової освіти
групи А-43, член студентської ради.

Ритм життя в коледжі мені дуже подобається. Семестри починаються розслаблено, поступово набирають обертів, а в період сесій час летить зі швидкістю звуку. Саме тоді сто разів змінюється настрій: то розпач, то розгубленість, то впевненість, то, як результат, хороша оцінка в заліковці...

Навіть не передбачав, що, навчаючись на відділенні технологічної освіти, зможу реалізувати стільки своїх прихованих здібностей. Мрія в майбутньому працювати в закладі, подібному до біотехнологічного ліцею «Радовель», що на Житомирщині, з досвідом якого знайомилася під час поїздки, або відкрити власний - з трендом «Етнопедагогіці - сучасний простір»...

Вадим ПОДУН,
студент відділення технологічної освіти
групи Т-31.

Професію вихователя обрала ще в дитячому садку, захоплювалася своїми вихователями, їх ставленням до дітей і до праці в цілому. Без жодних сумнівів після закінчення дев'ятого класу обрала саме Сарненський педагогічний коледж. Навчання тут вважаю найщасливішим періодом свого життя. Коли з'являється відчуття задоволення від переможних результатів олімпіади, вдалих виступів на конференції, аргументованих відповідей на заняттях, де зникає втома, забуваються недоспані ночі. Переконана, коледж для тих, хто справді хоче стати педагогом, хто розуміє, яка це відповідальна та важлива професія.

Я люблю коледж і глибоко поважаю людей, що створили авторитет нашого закладу своєю наполегливою працею.

Дарина СТАСЮК,
студентка відділення
дошкільної освіти групи Б-41, член
студентського профкому.

Нашому коледжу - 30, мені - 18. Коли біжу на довгі дистанції (навчаюся на відділенні фізичного виховання), розмірковую: а що попереду?

Є переконання, що в нашому коледжі може здійснюватись і підготовка бакалаврів, тоді навчання тривало б ще один рік. А особисті мрії пов'язую з роботою з дітьми. Вже сьогодні під час занять педагогічної практики відчуваю їх зацікавленість, інтерес, прагнення перемагати.

Мій досвід роботи в органах студентського самоврядування, підтримка друзів, розуміння з боку викладачів допомогли віднайти себе. І хоч би як склалося життя, мрію, що багато славних ювілеїв відзначатиме наша коледжна родина.

Михайло КЛИМЕЦЬ,
студент відділення
фізичного виховання
групи Ф-41, член
студентської ради.

Від знань до успіху

Студентські роки пролітають швидко і доля кожного нашого випускника цікавить і хвилює. Сотні з них стали керівниками освітніх закладів, управлінцями, відділів освіти, успішно працюють в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах, стали талановитими вчителями та вихователями.

Достойно поповнили ряди науковців, опублікували десятки праць, захистили кандидатські дисертації Наталія Денисюк - доцент кафедри соціальних комунікацій Волинського національного університету ім. Л.Українки, заступник головного редактора польсько-українського двотижневика «Волинський монітор», Федір Загура - доцент, завідувач кафедри атлетичних видів спорту Львівського університету фізичної культури ім. І. Боберського, Вікторія Михальська - вчитель англійської мови школи № 13 ім. Євросоюзу м. Вроцлав, Жанна Борсук - доцент кафедри теорії і методики виховання РДГУ, Іван Яцкевич - заступник декана, доцент кафедри приватного права Національного університету «Києво-Могилянська академія», Людмила Годунко - викладач - методист англійської мови коледжу, В'ячеслав Долід - доцент, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Рівненського ОІППО.

Широко пропагують розвиток фізичної культури випускники, що здобули звання майстра спорту України: Олександр Аврамішин - з легкої атлетики, Олексій Войхевич - зі стрільби з лука, Федір Загура - з боротьби дзюдо, Оксана Рабош - з гирьового спорту, Віталій Вітковець - з греко-римської боротьби.

якого долучилися Тарас Тополя, «Антиїла», Арсен Мірзоян, Павло Табаков, Оксана Муха, Юрій Журавель, Ot-vinta, Анастасія Приходько, воїни АТО. Записано 15 пісень, тираж дисків поїхав до хлопців в окопи. А Максим Перевазко мріє, щоб звучали його пісні в Україні без війни... І наші мрії спільні.

Студенти сьгоднішні й випускники - для нас вони особливі: активні, розумні, ерудовані, веселі, щирі, талановиті, допитливі. Вони постійно відчувають своє особливе покликання - вони за знання та успіх, за продовження хороших традицій коледжу, за демократію, за права, за свободу, за Україну!..

Галина МАРИНІНА,
завідувач відділення початкової і технологічної освіти.

Сарненський педколедж: про молодість, альма-матер й істини

Якби кожного запитали, із чим асоціюється в людській свідомості молодість, відповіді були б подібні: свобода, надія, кохання, зростання, студентські роки... А я б додала: Сарненський педколедж!

Хто навчався там, той зрозуміє. Хто навчався там, той із теплотою додасть: найкращі юні роки, справжній професійний ґрунт для росту, друзі на все життя. Затишні аудиторії, привітні викладачі, які були першовідкривачами й уміло вели вчорашніх школярів освітніми програмами, бурхливі студентські будні, гуртожитські історії - усе це було з нами в Сарненському педколеджі.

Польське містечко відкрило свої обійми для студентів із Рівненщини й не тільки. Воно стало близьким для

мене, дівчини із Гуцульщини. Сарни стали рідними для моєї маленької донечки, яка з'явилася на світ у серці Північного Полісся.

У перші роки вчительської праці педколедж був справжньою перепусткою в професійне життя. Фішки викладачів у своїй педагогічній діяльності використовую й досі. Дякую керівнику групи Миколі Мечкалу за особливий гумор, який стимулював до особистісного росту, Євгенії Гузинській - за любов до рідної мови, Петру та Галині Горкуненкам - за вміння логічно мислити й аналізувати події (і не тільки історичні), і неймовірно щира подяка Катерині Михальській за величезну підтримку та за те, що кожен із нас став частинкою її серця. Дякую тим, хто навчав із любов'ю. Дякую місту за

неймовірну енергетику, а його людям - за щирість і щедрість. Дякую своїм одногрупникам за дружбу, яка триває попри пройдені роки.

Сам заклад став справжньою альма-матер для багатьох учителів. Хто вчився - той підтвердить! І неважливо, що минуло ... років! А може, і важливо, що роки не змінюють ставлення до простої істини: посіяне з любов'ю дає гарні плоди!

Віват, Сарненський педколедж!

З повагою Людмила ГРЕКУЛ
(Коб'юк),
випускниця 1998 року,
директор Рівненської
загальноосвітньої школи
I-III ступенів № 1
імені Володимира Короленка.